

Dokument z posiedzenia

15.1.2014

B7-0034/2014 }
B7-0036/2014 }
B7-0037/2014 }
B7-0038/2014 }
B7-0040/2014 }
B7-0041/2014 } RC1

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 122 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy:

Verts/ALE (B7-0034/2014)
ECR (B7-0036/2014)
S&D (B7-0037/2014)
ALDE (B7-0038/2014)
GUE/NGL (B7-0040/2014)
PPE (B7-0041/2014)

w sprawie niedawnych wyborów w Bangladeszu
(2014/2516(RSP))

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Salvador Sedó i Alabart, Mairead McGuinness, Elmar Brok, Cristian Dan Preda, Bernd Posselt, Filip Kaczmarek, Ivo Belet, Tunne Kelam, Elena Băsescu, Monica Luisa Macovei, Mariya Gabriel, Philippe Boulland, Jean Roatta, Eduard Kukan, Roberta Angelilli, Petri Sarvamaa, Eija-Riitta Korhola, Giovanni La Via, Sergio Paolo Francesco Silvestris, Sari Essayah, Seán Kelly, Krzysztof Lisek, Joachim Zeller, Davor Ivo Stier, Laima Liucija Andrikienė, Tadeusz Zwiefka, Bogusław Sonik

w imieniu grupy PPE

Véronique De Keyser, Ana Gomes, Liisa Jaakonsaari, Joanna Senyszyn,

RC\1015530PL.doc

PE527.224v01-00 }
PE527.226v01-00 }
PE527.227v01-00 }
PE527.228v01-00 }
PE527.230v01-00 }
PE527.231v01-00 } RC1

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Pino Arlacchi, Mitro Repo, Marc Tarabella, Richard Howitt, John Attard-Montalto

w imieniu grupy S&D

Phil Bennion, Marietje Schaake, Alexander Graf Lambsdorff, Sarah Ludford, Louis Michel, Kristiina Ojuland, Johannes Cornelis van Baalen, Hannu Takkula, Ramon Tremosa i Balcells, Angelika Werthmann, Izaskun Bilbao Barandica, Marielle de Sarnez, Robert Rochefort

w imieniu grupy ALDE

Jean Lambert, Barbara Lochbihler, Nicole Kiil-Nielsen, Raül Romeva i Rueda, Tarja Cronberg, Iñaki Irazabalbeitia Fernández, Rui Tavares

w imieniu grupy Verts/ALE

Charles Tannock, Paweł Robert Kowal

w imieniu grupy ECR

Marie-Christine Vergiat, Nikola Vuljanić

w imieniu grupy GUE/NGL

Jaroslav Paška

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie niedawnych wyborów w Bangladeszu (2014/2516(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje w sprawie Bangladeszu, szczególnie rezolucje z dnia 21 listopada 2013 r. w sprawie Bangladeszu: prawa człowieka oraz nadchodzące wybory¹, z dnia 23 maja 2013 r. w sprawie warunków pracy i norm bezpieczeństwa i zdrowia w związku z niedawnymi pożarami i zawaleniem się budynków fabrycznych w Bangladeszu², z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie sytuacji w Bangladeszu³ oraz z dnia 17 stycznia 2013 r. w sprawie ofiar niedawnych pożarów w zakładach włókienniczych, zwłaszcza w Bangladeszu⁴,
 - uwzględniając oświadczenie, jakie dnia 9 stycznia 2014 r. w imieniu Unii Europejskiej wydała wysoka przedstawiciel Catherine Ashton w sprawie wyborów parlamentarnych w Bangladeszu, oraz oświadczenie wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton z dnia 30 listopada 2013 r. w sprawie przygotowań do wyborów powszechnych w Bangladeszu,
 - uwzględniając oświadczenie rzecznika wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton z dnia 20 grudnia 2013 r. w sprawie misji obserwacji wyborów z ramienia UE w Bangladeszu,
 - uwzględniając komunikat prasowy Wysokiej Komisarz NZ ds. praw człowieka Navi Pillay z dnia 1 grudnia 2013 r. pt.: „Polityczna gra na przetrzymanie prowadząca Bangladesz na krawędź upadku”,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 5 stycznia 2014 r. w Bangladeszu wybory powszechne odbyły się pod auspicjami rządu tymczasowego, na którego czele stał poprzedni i obecny premier Sheikh Hasina, który w 2011 r. za pomocą 15. poprawki do konstytucji zlikwidował tradycyjny bangladeski system neutralnego rządu tymczasowego;
- B. mając na uwadze, że zgodnie z doniesieniami rok 2013 był rokiem o największym wskaźniku przemocy w historii Bangladeszu po odzyskaniu niepodległości, w szczególności zaś okres przedwyborczy i okres wyborów odznaczył się powszechną przemocą, blokadami, strajkami oraz zastraszaniem wyborców głównie ze strony opozycji, a także śmiercią ponad 300 osób zabitych od początku 2013 r., w tym co najmniej 18 w dniu wyborów, czego konsekwencją jest paraliż kruchej gospodarki Bangladeszu,
- C. mając na uwadze, że wybory zostały zbojkotowane przez sojusz opozycji pod przewodnictwem BNP (Nacjonalistyczna Partia Bangladeszu), który nalegał na utworzenie bezpartyjnego rządu tymczasowego, i że doprowadziły one – z braku opozycji – do zwycięstwa rządzącej partii Liga Awami, przy czym w ponad połowie okręgów wyborczych

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0516.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0230.

³ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0100.

⁴ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0027.

RC\1015530PL.doc

PE527.224v01-00 }

PE527.226v01-00 }

PE527.227v01-00 }

PE527.228v01-00 }

PE527.230v01-00 }

PE527.231v01-00 } RC1

nie było kontrkandydatów, a frekwencja wyborcza była niska; mając na uwadze, że według doniesień komisji wyborczej w ponad 300 punktach wyborczych głosowanie zostało zawieszane z powodu aktów przemocy;

- D. mając na uwadze, że w dwóch głównych partiach Bangladeszu panuje ugruntowana tradycja bezkompromisowej konfrontacji i nieufności, która zagraża imponującym postępom społecznym i gospodarczym poczynionym przez Bangladesz w ostatniej dekadzie;
- E. mając na uwadze, że misja ONZ prowadzona przez Óscara Fernándeza-Taranca, która miała pomóc w zawarciu kompromisu, zakończyła się dnia 5 października 2013 r. po pięciu dniach wizyty, nie doprowadziwszy do przełomu;
- F. mając na uwadze, że sekretarz generalny ONZ Ban-Ki Moon oświadczył, iż ubolewa nad faktem, że strony nie osiągnęły porozumienia przed wyborami, i wezwał wszystkie strony do zapewnienia pokojowego otoczenia, w którym „ludzie mogą utrzymać prawo do zgromadzeń i wypowiedzi”;
- G. mając na uwadze, że UE i Bangladesz łączą dobre, długotrwałe stosunki, oparte między innymi na umowie o współpracy w sprawie partnerstwa i rozwoju; mając na uwadze jednak, że Unia Europejska nie wysłała misji obserwacji wyborów do tego kraju, gdyż nie zostały spełnione warunki wyborów reprezentatywnych ze względu na brak kandydatów opozycji;
- H. mając na uwadze, że komisja wyborcza Bangladeszu oświadczyła, że wybory były wolne, uczciwe i wiarygodne, oraz mając na uwadze, że nowy rząd pod przewodnictwem ponownie wybranego premiera Sheikha Hasiny został zaprzysiężony; mając na uwadze, że frekwencja w tych wyborach była bardzo niska i kształtowała się na poziomie 40 % zgodnie z informacjami rządowymi, na poziomie 20 % według dyplomatów na placówce w Dhace i na jeszcze niższym poziomie według przedstawicieli opozycji;
- I. mając na uwadze, że przywódczyni opozycji, Chaleda Zia, podlega ograniczeniu wolności przemieszczania się, inni znaczący członkowie partii BNP zostali niedawno aresztowani, a według doniesień wielu zwolenników BNP ukrywa się z obawy przed represjami;
- J. mając na uwadze, że opozycja BNP w dalszym ciągu współpracuje z Dżamaat-e-Islami i frakcją Hafezat-e-Islam, które uważane są za głównych podżegaczy do przemocy;
- K. mając na uwadze, że dnia 12 grudnia 2013 r. Abdul Kader Molla, ważny przywódca Dżamaat-e-Islami, stał się pierwszą osobą, na której wykonano karę śmierci za zbrodnie wojenne popełnione w czasie wojny o niepodległość Bangladeszu, oraz mając na uwadze, że postępowanie Międzynarodowego Trybunału Karnego w tym kraju było przedmiotem poważnych kontrowersji w okresie przedwyborczym, przy czym sześć z siedmiu osób uznanych za winne zbrodni wojennych zostało skazanych na karę śmierci;
- L. mając na uwadze, że zarówno podczas wyborów, jak i po wyborach, tysiące obywateli należących do grup mniejszościowych szczególnie podatnych na zagrożenia, zwłaszcza Hindusów, zostało brutalnie zaatakowanych i wypędzonych z domów, według doniesień głównie przez bojowników Dżammat-e-Islami, z powodów częściowo związanych z

RC\1015530PL.doc

PE527.224v01-00 }
PE527.226v01-00 }
PE527.227v01-00 }
PE527.228v01-00 }
PE527.230v01-00 }
PE527.231v01-00 } RC1

procesami Międzynarodowego Trybunału Karnego, jako że wielu świadków oskarżenia to Hindusi;

- M. mając na uwadze, że co najmniej jeden świadek Międzynarodowego Trybunału Karnego, Mustafa Howlader, został zabity w swoim domu w dniu 10 grudnia 2013 r.;
1. surowo potępia zabójstwa i powszechną przemoc, jaka wybuchła na terenie całego kraju w okresie poprzedzającym wybory i podczas trwania wyborów w styczniu 2014 r., w szczególności ataki na mniejszości religijne i kulturowe oraz inne grupy szczególnie podatne na zagrożenia; wyraża poważne zaniepokojenie paraliżem życia codziennego w Bangladeszu z powodu strajków i blokad oraz konfrontacji między dwoma obozami politycznymi.
 2. wzywa rząd Bangladeszu do natychmiastowego zaprzestania stosowania wszelkich represyjnych metod, jakimi posługują się siły bezpieczeństwa, co obejmuje masowe ostrzeliwanie przy użyciu ostrej amunicji i torturowanie osób przetrzymywanych, a także do uwolnienia polityków opozycji, których aresztowano w sposób arbitralny; domaga się szybkiego przeprowadzenia niezależnych i przejrzystych dochodzeń w związku z niedawnymi przypadkami zabójstw przed wyborami i po nich oraz pociągnięcia do odpowiedzialności sprawców, w tym członków służb bezpieczeństwa;
 3. podkreśla reputację Bangladeszu jako społeczeństwa tolerancyjnego w ramach świeckich struktur państwowych oraz wzywa władze Bangladeszu do poprawy ochrony zagrożonych mniejszości etnicznych i religijnych oraz do zadbania o skuteczne ściganie wszystkich, którzy podlegają do przemocy między poszczególnymi wspólnotami;
 4. szczerze ubolewa nad faktem, że parlament Bangladeszu oraz krajowe partie polityczne nie zdołały dojść do porozumienia w sprawie integracyjnego mechanizmu przeprowadzania wyborów, oraz wzywa rząd i opozycję do dbania w pierwszej kolejności o interesy Bangladeszu, co jest sprawą pilną, a także do wypracowania kompromisu, który w sposób reprezentatywny umożliwiłby ludności Bangladeszu dokonywanie demokratycznych wyborów; uważa, że należy rozważyć wszelkie opcje, w tym również możliwość wcześniejszych wyborów, jeżeli wszystkie uprawnione partie polityczne pragną wziąć w nich udział i umożliwić wyborcom dokonanie wyboru;
 5. wzywa UE do skorzystania ze wszystkich środków, jakimi dysponuje, aby wspomóc taki proces, gdyby się do niej o to zwrócono, oraz do wykorzystania wszystkich zasobów, zwłaszcza europejskiego instrumentu na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka oraz instrumentu na rzecz stabilności; wzywa również Dyрекcję ds. Wspierania Demokracji, aby uczyniła z Bangladeszu najważniejszy element działań podejmowanych przez Urząd ds. Promowania Demokracji Parlamentarnej;
 6. uważa, że w interesie przyszłości Bangladeszu partie uchodzące za demokratyczne muszą rozwijać kulturę wzajemnego szacunku; wzywa Nacjonalistyczną Partię Bangladeszu do zdecydowanego zdystansowania się od Dżamaat-e-Islami i Hafezat-e-Islam;
 7. podkreśla, że należy zakazać partii, które uciekają się do aktów terroru;

RC\1015530PL.doc

PE527.224v01-00 }
PE527.226v01-00 }
PE527.227v01-00 }
PE527.228v01-00 }
PE527.230v01-00 }
PE527.231v01-00 } RC1

8. uznaje, że Międzynarodowy Trybunał Karny odegrał ważną rolę w uzyskaniu zadośćuczynienia przez ofiary i inne osoby, które ucierpiały w wyniku wojny o niepodległość Bangladeszu, i w zamknięciu ich spraw;
9. wyraża jednak zaniepokojenie coraz większą liczbą osób oczekujących na wykonanie kary śmierci w Bangladeszu poza sześcioma osobami skazanymi przez Międzynarodowy Trybunał Karny, a w szczególności skazaniem na karę śmierci 152 żołnierzy za krwawy bunt w 2009 r. oraz niedawną egzekucją Abdula Kadera Molli; wzywa rząd i parlament do zniesienia kary śmierci oraz do zamiany wszystkich wyroków śmierci na inne kary; wzywa również władze do ustanowienia w trybie pilnym skutecznego mechanizmu ochrony świadków w procesach przed Międzynarodowym Trybunałem Karnym;
10. wzywa rząd do dokonania przeglądu ustawy o technologiach informacyjno-komunikacyjnych i ustawy o przeciwdziałaniu terroryzmowi, które ostatni rząd drastycznie zastrzył i które mogą prowadzić do arbitralnej kryminalizacji obywateli;
11. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. praw człowieka, rządowi i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ, Radzie Praw Człowieka ONZ oraz rządowi i parlamentowi Bangladeszu.